

PREMIER: SZÍNHÁZ

Az üllő mellett a Kovátsműhelyben

NYÁRY KRISZTIÁN

FOTÓ: BEGE NÓRA

Ha egy jó színésznő énekel,
akkor minden koncertje
egyben színházi előadás is.
Ha egy jó színésznő
jól is énekel, akkor
különösen jó színházi
előadásra van esély.
Nem törvényszerű
az összefüggés,
de *Kováts Kriszta* esetében
biztosra mehetünk.
Minden lemeze egy-egy zenés
monodráma forgatókönyve,
ahol az egyes dalok
jól komponált jelenetek is
egyben, az előadásnak
pedig íve van, és nagyon
határozottan
valahonnan valahová tart.
Néha komédia, néha tragédia,
legfőképpen azonban
jól megcsinált polgári színmű.
Színházban is kedvelem
ezt a műfajt, nem csoda,
ha Kováts Kriszta
koncertjein is
otthonosan érzem magam.

FOTÓ: BEGE NÓRA

MORTON MAMA – CHICAGO

törekedett, addig alakított és próbált újra minden egyes jelenetet, amíg a zene és szöveg egymásra nem talált, és új színpadi formátum nem született. Jól választotta rádiós műsorának a címét: képes kitartóan addig kalapálni műhelyében a formátlan anyagot, amíg mives, de nem hivalkodó dísz tárgy nem születik a keze alatt.

A *Magyar Flódni* című produkcióban még csak közös alkotói múltunk miatt találtunk egymásra. Korábban jó pár olyan életrajzi történetet írtam, amelyben magyar zsidó művészek sorsáról meséltem, Krisztának pedig több olyan dalt írt *Fábri Péter*, amelyek ugyanezekről az emberekről szólnak. Ehhez már csak össze kellett gyűjteni pár kuplét a pesti kabaré és a zsidó-magyar operett hőskorából, és kész is volt a közös műsor nyersanyaga. Nyersanyaga, mert az igazi munka csak ezután jött: Kriszta nemcsak énekesként és színészként, hanem rendezőként is jegyezte a darabot. Így lett a rámás csizmás rabbitól, *Lőw Lipóttól Örkény Istvánig* tartó, szervesen összetartozó íve az előadásnak. Jó pár évig adtuk elő különböző játszóhelyeken, míg végül Izraelbe is meghívást kaptunk vele. A tel-avivi bemutatót a koronavírus hiúsította meg – remélhetőleg nem örökre.

Másik közös előadásunkra kezdetől közösen készültünk. Kriszta *Játékok és szerelmek* című lemeze és az én azonos című könyvem egyszerre született: ugyanazokra a témákra írtam rövid novellákat, amelyekre Fábri Péter dalszövegeket. A sakk, a rulett, a tenisz, a dominó és a többi életjáték persze teljesen máshogyan jelent meg a dalokban, mint a prózában, a lemezből és a novelláskötetből készülő előadás mégis egységes előadássá varázsoltta őket. Természetesen Kováts Kriszta rendezésében.

Nem vagyok színházi ember, ritkán és legfeljebb kívülálló mesemondóként szólok meg színpadon, de Krisztának sikerült rávennie, hogy néhány jelenetben kilépjek szerep nélküli szerepemből. Türelmét és rendezői kitartását egyszerre bizonyítja, hogy – néhány lépés erejéig – még a táncrea is sikerült rávennie. Márpedig hosszú évtizedek óta ő az egyetlen nő, akinek ez sikerült. Nem csoda, hogy a közös munkák során nemcsak egy alkotótársat, hanem egy barátot is nyertem a személyében.

Persze elfogult is vagyok: két közös előadást is csináltunk Krisztával, ahol a dalok között az általam írt szövegek hangzottak el. Már a próbafolyamat alatt nagy hatást tett rám Kriszta színpadi alázata. Máskor is álltam már úgy színpadra énekeskel és zenészekkel, hogy a prózai és a zenés részek váltották egymást. Van, hogy elegendő ennyi: ilyen egy lazán szerkesztett zenés irodalmi est. Kriszta azonban mindkét közös műsorunk alatt egységes előadásra

BUDAPEST FŐVÁROS VII. KERÜLET PRO ARTIS-DÍJA

FOTÓ: KISSIMON ISTVÁN